

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14.1.2021 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Jiřího Pekharta a Zdenky Křížové

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], t.č. ve vazbě ve Věznici Plzeň

je vinen, že

dne 1.1.2020 v přesně nezjištěné době od 06.00 hod. do 08.00 hod. v pokoji bytu [číslo] v obytném domě na adrese [adresa], když ležel s poškozenou [jméno] [příjmení], narozenou [datum] v posteli a ona obžalovanému sdělila, že nemá o sex s ním zájem a klidně odejde domů, obžalovaný ji nejméně 10x udeřil pěstí a hřbetem ruky do obličeje, v důsledku tohoto útoku poškozená ztratila na chvíli vědomí, obžalovaný ji vysvlékl ze spodního prádla, ve kterém si šla lehnout do postele a vníkl penisem do její vaginy, poté, co se poškozená probrala, opětovně ji několikrát udeřil stejným způsobem do obličeje, poškozená křičela kopala ho, obžalovaný jí zacpal rukou ústa a nadával jí že je, „kurva“ a dále jí říkal, „proč se on nemůže udělat“, poté, aniž by ejakuloval, přestal s poškozenou souložit a umožnil jí odejít z bytu a svým jednáním jí způsobil mnohočetné hematomy a exkoriace v obličeji a dále posttraumatickou stresovou poruchu, která významně ovlivnila dosavadní způsob života poškozené svými příznaky, zejména opakovaným prožíváním situace, poruchami spánku s probouzením, děsivými sny, sníženou chutí k jídlu, pocity na zvracení, narušeným soustředěním, sníženou výkonností, obavami, úzkostmi, pokleslou náladou, emoční plochostí, odstupem a nedůvěrou k cizím lidem a to nejméně v době od 16.3.2020 do 18.9.2020.

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a), odst.3 písm.c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst.3 trestního zákoníku za použití § 40 odst.2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 56 odst.1 písm.a), odst.2 písm.a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 1,4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné opatření – ochranné léčení sexuologické v ústavní formě

Podle § 228 odst.1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozeným

- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočce [obec], pobočce pro [anonymizována dvě slova] a [příjmení] kraj, [anonymizováno] [datum], [obec] škodu ve výši 4.288 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ode dne právní moci rozsudku

- [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa].

Podle § 229 odst.2 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] a poškozená [jméno] [příjmení] se potkali v [obec] před barem [anonymizováno] v průběhu silvestrovské oslavy okolo 05.00 hod. dne 1.1. [anonymizováno]. Poškozená plakala a svěřila se obžalovanému, že v průběhu zastávek v různých podnicích někde nechala svoji bundu a kabelku. Obžalovaný zjistil, že se v předmětném baru tyto věci nenacházejí a řekl to poškozené, která začala opět plakat a řekla mu, že nemůže jít domů. Shodli se, že oba dva bydlí v podstatě ve stejné části města (u [jméno]) a obžalovaný poškozené nabídl, že může u něho přespat. Okolo 06.00 hod. přijeli vozidlem taxi před bydlíště obžalovaného a šli pěšky po schodech do jeho bytu. Zde se nacházela ještě matka obžalovaného a jeho babička. Obžalovaný se zeptal matky, zdali zde může poškozená přespat a ona souhlasila. Oba šli do pokoje obžalovaného, kde si povídali a poškozená obžalovanému mj. sdělila, že byla na potratu. Poté si poškozená lehla do postele, kdy měla na sobě spodní prádlo, triko a ponožky. Obžalovaný si lehl vedle ní na záda a začal poškozenou osahávat. Řekl jí že má rád tvrdý sex a poškozená mu řekla, že o sex s ním zájem a klidně odejde domů. Poté ji obžalovaný nejméně 10x udeřil pěstí a hřbetem ruky do obličeje, poškozená v důsledku tohoto útoku ztratila na chvíli vědomí. Obžalovaný ji vysvlékl ze spodního prádla a vnikl penisem do její vagíny. Když se poškozená probudila, opětovně ji několikrát udeřil stejným způsobem do obličeje. Poškozená křičela, kopala ho, obžalovaný jí zacpal rukou ústa a nadával jí že je, „kurva“ a dále jí říkal, „proč se on nemůže udělat“. Poté obžalovaný, aniž by u něj došlo k ejakulaci, přestal s poškozenou souložit. Poškozená ho skopnutím dostala ze sebe a oblékla se a odešla z bytu a to okolo 8.00 hod. Poté běžela za svým otcem, který když uviděl její poranění, tak ji odvezl do nemocnice. Svým jednáním obžalovaný způsobil poškozené poranění v obličeji popsaná ve skutkové větě výroku rozsudku a dále posttraumatickou stresovou poruchu, která významně ovlivnila její dosavadní způsob života svými příznaky, které jsou taktéž popsány ve skutkové větě výroku rozsudku a to nejméně v době od 16.3.2020 do 18.9.2020.

2. Trestní stíhání obžalovaného [jméno] [příjmení] pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a) trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie ČR, [stát. instituce], Územní odbor [obec], 2. oddělení obecné kriminality ze dne 2.1. [anonymizováno], [číslo jednací] – [číslo] [rok] [číslo]. Obžalovanému bylo doručeno dne [datum]. Dne [datum] byl obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

upozorněn na změnu právní kvalifikace s tím, že jeho jednání bude posuzováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst.1, odst.2 písm.a), odst.3 písm.c) trestního zákoníku.

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl v přípravném řízení vyslechnut dne 3.1. [anonymizováno] (č.l.127). Vypověděl že, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Dne 01.01. [anonymizováno] od 01:00 hodin byl v baru [anonymizováno] v [obec], kde popíjel alkohol. Již předtím s dvěma kamarády vypil lahev alkoholu [příjmení] [příjmení] o obsahu 0,5 litru. V baru [anonymizováno] pil vodku s [příjmení] [příjmení], a to asi 3 nebo 4 panáky. Ještě předtím vypil asi 2 panáky, „Morgenu s colou“. Necítil na sobě vliv alkoholu. Týž den kolem 05:00 hodin potkal před barem [anonymizováno] jemu neznámou dívku, která brečela, protože ztratila bundu a kabelku s doklady, a že takto nemůže domů. Obžalovaný se jí nabídl, že věci najde, ale od ochranky baru zjistil, že tam žádné věci nejsou. Dívka mu sdělila, že bydlí u [jméno], proto jí nabídl, že mohli jít spolu a dívka u něj může přespat. V té době již měl v úmyslu se s ní vyspat. Od baru [anonymizováno] šli pěšky a poté jeli taxíkem na [anonymizováno] ulici, obžalovaný na dívce poznal, že je pod vlivem alkoholu, ale mohla jít sama. Matka obžalovaného dovolila, že u něj může dívka přespat, proto ji vzal do bytu, představil ji matce, která asi za půl hodiny odešla do práce. V bytě byla v samostatném pokoji ještě babička obžalovaného. Obžalovaný dívku doprovodil do pokoje, odešel pro nabíječku, když se vrátil, ona již seděla na posteli úplně nahá. Zeptala se, zda mu to nevádí, on řekl, že ne a lehl si k ní do postele, kdy měl na sobě tričko a trenky. Poté je přikryl a sundal si tričko a trenky. Ležel na zádech, ona ho škrábala na břichu a ptala se ho, jestli má rád tvrdý sex. Obžalovaný řekl, že ano a začali se líbat. Obžalovaný vyloučil, že by někdo z nich do té doby usnul. Při líbání se přesunul nad ní a začal pohlavní styk. Levou rukou ji chytil pod krkem a trochu ji přitlačil, ona řekla: „Dej mi facku“. Obžalovaný ji pravou rukou dal facku na levou tvář, bylo to střední intenzitou bez náprahu. 10 vteřin poté mu řekla, ať jí dá další, stále ji držel pod krkem a dával jí další facky stejnou intenzitou, bylo jich 8 – 10. Při fackování změnili polohu na polohu z boku, kdy ležela na levém boku, on ji pod krkem již nedržel, nefackoval přes tvář, ale třikrát ji plácnul přes zadek. Následně ji dal ještě asi 2 – 3 facky na tvář, na stejné místo jako předtím. Tyto byly možná o trochu silnější. Následně souložili asi 5 minut a dívka se zeptala: „Nejde ti to?“ Obžalovaný soulož ukončil a lehl si vedle ní. Dívka se otočila, venku se rozednívalo, asi po pěti minutách se zeptala, zda má nějaký pervitin. Obžalovaný odpověděl, že určitě ne, ona se ptala, zda někdy nějaký bral, on odpověděl, že drogy neužívá. Když ji znovu sdělil, že pervitin nemá, dívka řekla, že jej udá na policii za znásilnění. Poté ji řekl, ať jej udá a vyprovodil ji z bytu. To bylo kolem 08:00 hodin. Dle obžalovaného pohlavní styk trval 10 – 15 minut, nepozoroval, že by se dívka bránila a styk odmítala. Kolem 14:00 hodin ho přes aplikaci Messenger kontaktoval [jméno] [příjmení], který jej viděl již v noci před barem [anonymizováno]. Obžalovaný si na dívce všiml, že na levém stehně má modřinu, k tomu mu řekla, že jí bývalý přítel mlátil, týral a mučil a že kvůli tomu potratila dítě. Sám obžalovaný žádné zranění ani pohmoždění při pohlavním styku neutrpěl, neví, kdy a jak přišel k drobným rankám na levém boku a v levém podpaží. Další výslech obžalovaného se konal v rámci vazebního zasedání dne 22.2.2020 (č.l.102). Obžalovaný uvedl, že nad rámec původních výslechu nechce nic říci. V rámci vazebního zasedání dne 26.5.2020 (č.l.423) uvedl, že k věci nechce nic uvést. Ve vazebním zasedání dne 6.8.2020 (č.l.439) uvedl, že se přiznal ohledně těch facek, řekl, jak to bylo, ale nevěděl, že i když to druhá strana vyžaduje, když je to akceptované z obou stran, že se to nesmí. To předtím nevěděl. Myslí tím ty facky vůči poškozené. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 9.11.2020 (č.l.507). Lze konstatovat, že vypovídal shodně jako v přípravném řízení, že toho 31.12 v 09.00 hodin večer odjížděl ke kamarádovi do jeho bydliště, on tam byl se svým bratrem a začínali tam večer, protože byl Silvestr. Byli u něj do 23.00 hod, pak odjeli s kamarádem taxíkem do města do jednoho baru, tam šli už sami bez jeho bratra. Předtím pili alkohol, půllitru alkoholu zn. Captain Morgan vypili ve třech. Po půlnoci šel do klubu [anonymizováno], byl tam do pěti do rána s tím kamarádem, protože tam potkali lidi ze školy. V pět hodin ráno vyšel s kamarádem ven, on si zavolal taxi, obžalovaný se vrátil zpět a uviděl tu [příjmení], že brečí. Ptal j se, co se stalo a ona řekla, že ztratila kabelku s doklady a bundu a že tudíž nemůže jít domů. On jí řekl, že se zeptá na ty věci u obsluhy, jestli je

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

někdo nenašel a že může jít tedy k němu, že bydlí u [jméno]. Obsluha mu řekla, že tam žádné věci nejsou a že budou už zavírat. Vyšel tedy zpátky ven, slečna [příjmení] tam stála s panem [příjmení] a bavili se o těch ztracených věcech. [příjmení] se ho zeptal, proč ji chce tahat k sobě domů, když ztratila ty věci. Obžalovaný mu řekl, že ona mu hlavně řekla, že nemá kam jít, takže jí nabídl, že může jít k němu a že mu to připadá v pořádku. Poodešel asi o 20 metrů stranou, nechtěl jejich hovor poslouchat. Čekal asi 2-3 minuty, chtěl už jet domů buď s ní nebo bez ní. Ona za ním přiběhla a on jí řekl, že jede domů, že jde sehnat taxi a ona řekla jojo, tak jedeme. Šli pěšky na parkoviště taxíků k tržnici. Stály tam tři taxíky, vybral toho prvního a jel j k němu domů. Seděli s [příjmení] vzadu a ona byla k němu taková přítulnější. Byla opilá. Přijeli na [jméno], zaplatil taxík, ten stál asi 130 Kč. Šli dovnitř do baráku, kde potkal svého souseda, který tam přijel se svým šestiletým synem. Ten soused jim podržel dveře a šel se synem do výtahu, my šli tedy nahoru pěšky. Vyšli do 5. patra, obžalovaný neměl klíče, tak zaklepal. Otevřela mu máma, která už byla vzhůru a byla už také oblečená. Byt je matky, takže si tam nemůže jen tak vzít koho chci, tudíž se mámy zeptal, jestli k nim může tu slečnu [příjmení] vzít. Řekl jí, jaká je situace, že slečna nemá kam jít, že ztratila věci a máma řekla, že k nim může, že stejně jede do práce. [příjmení] zatím čekala v mezipatře, on k ní sešel a řekl jí, ať jde dál, s mámou si podaly ruku a on ji odvedl do jeho pokoje a ukázal jí, kde budou spát. Do pokoje se jde přes kuchyň. Sundal si bundu a šel si do obýváku pro nabíječku na telefon. V té době byla v bytě máma a babička, máma pak odešla do práce. Předtím se ho ptala, co se děje a on jí řekl, že slečna nemá kde spát a že až se vyspí, tak odejde. Když se vrátil s nabíječkou do pokoje, tak [příjmení] už byla svlečená, byla úplně nahá. Ona si právě lehala na postel a když otevřel dveře, tak si zkřížila ruce přes prsa, to proto, kdyby náhodou vešla máma. Obžalovaný si lehl k ní, sundal si džíny a začali lehce komunikovat. Ona řekla, že ho zná od vidění, on si pak sundal i tričko. Ležel na zádech a ona se k němu otočila a začala ho škrábat na břicho a ptala se ho na tvrdý sex, jestli s tím nemá problém a on řekl, že ne. Začali se líbat, on se přetočil na ni, sundal si i trenýrky. Líbali se, vnikl do ní, prostě měli pohlavní styk. On přiřázel a ona mu řekla dej mi facku a on řekl dobrý, neměl s tím žádný problém. Asi po šesti minutách jí řekl, aby šla na jinou pozici a to z boku. Když přerušil styk, tak na ní poznal, že se jí to líbí, že jí to vzrušuje. Než došlo ke druhé pozici, tak do ní sáhl, byla vlhká a přešli tedy do polohy na boku. V této poloze byly nějaké údery dlaní přes zadek a přes tvář. Ona se pak zeptala nejde ti to, a on řekl, že ne, tak přestali a ona se ho ptala, jestli má pervitin. Toho se lekl, protože drogy nikdy neužíval, tak jí řekl, že žádné nemá, že drogy nebere. Začali se lehce hádat, ale nekřičeli na sebe. Potom ona vstala, oblékla se a obžalovaný jí řekl, ať vypadne. Ona si vzala věci do ruky, šla přes kuchyň na chodbu, oblékla se tam a potom mu řekla, že ho udá na policii za znásilnění. Bylo to kvůli tomu, že jí nedal drogy. On řekl, jo, tak mě udej, ona odešla a on šel spát. Asi ve dvě hodiny odpoledne mu volal brácha, šli na oběd a potom mu volala policie z [anonymizováno], že za ním přijedou. [příjmení] se pohlavnímu styku vůbec nebránila, líbilo se jí to, líbily se jí ty praktiky. Ten [jméno] [příjmení] ho potom kontaktoval, psal mu, jestli s ní spal. On mu napsal, že ne, protože podle něj mu do toho nic nebylo a obžalovaný ho dohromady ani neznal. On obžalovanému napsal, ať za ním přijede a jestli má nějaký problém. Obžalovaný tomu nepřikládal žádnou váhu. Když byli u obžalovaného v bytě, tak si všiml, že [příjmení] měla na levém stehně velikou modřinu. Říkala mu, že podstoupila potrat a že jí její přítel mlátil, mučil a týral. U toho baru jí [jméno] [příjmení] v odchodu nijak nebránil. Přemýšlel ve vazbě, proč [příjmení] takhle vypovídala. Ona říkala, že obžalovaného zná od vidění a když mu přišlo usnesení, tak v něm četl, že nějaká její příbuzná vypovídala, že [příjmení] doma hysterčila. [příjmení] neví, jestli opravdu ztratila ty věci. Ona měla přítele, ona ztratila doklady, byla hodně opilá, svého přítele se ním vlastně dobrovolně podvedla, tak si myslí, jestli si nechtěla potom zahrát na chudinku, že se jí stala takováhle věc a proto takhle vypovídala. [příjmení] ho napadlo, že si bude hrát na chudinku, která za nic nemůže. O svém příteli mu té noci pouze řekla, že jí mlátil a mučil, nejmenovala ho. Ví, že chodila s jedním klukem, ale to asi nebyl tenhle přítel, o kterém mu vyprávěla, s tímhle klukem chodila už dávno. [příjmení] v té době přítelkyni neměl už pět měsíců, svůj sexuální pud řešil masturbací a příležitostným sexem. Tyhle praktiky, co dělal s poškozenou, prováděl i se svou přítelkyní a ještě s jednou kamarádkou. S přítelkyní to bylo na domluvě, ta druhá

holka to přímo vyžadovala. Pokud by se nedomluvili, tak by tyto praktiky nedělal. [příjmení] [příjmení] je jeho kamarád, je to [anonymizováno] a sportovec, chodil s ním do fitka. Myslí, že už rok bydlí v [anonymizováno] kvůli sportovní kariéře, on dělá bojové sporty. V obžalobě četl, že pan [příjmení] někomu psal, neví jestli [příjmení] nebo [příjmení], že přiletěl z [anonymizováno] do Čech, bylo to asi 14 dní po jeho zavazbení. Ví, že [příjmení] vypovídá, že se spolu sešli a něco spolu řešili. [příjmení] ho velmi dobře zná a myslí, že kontaktoval i [příjmení] s tím, aby řekla pravdu. Ta jeho aktivita nebyla na popud obžalovaného, ani nevěděl, že je v Čechách. On se svými partnerkami provozoval také tvrdý sex, intenzita násilí byla někdy menší, někdy větší. S přítelkyní byl rok, tam došlo k fackám přes zadek a tvář a vázání rukou. S holkama, s kterými spal než příležitostně, to vázání nepraktikoval, jen facky. S přítelkyní pokročili od facek k vázání, s těmi dalšími byly jen facky a bylo to na jejich žádost. Ta přítelkyně se jmenovala [jméno] [příjmení], bydlí ve [obec], přesnou adresu neví. Ta kamarádka se jmenuje [jméno] [příjmení], bydlí v [obec] na [anonymizována dvě slova], číslo také neví. [příjmení] mu říkala, že ten její přítel už je jen bývalý. Ten přítel, kterého s ním podvedla, byl asi [jméno] [příjmení], aspoň si myslel, že je to její současný přítel. Když přišel do pokoje s nabíječkou, slečna [příjmení] si zrovna sedala nahá na postel, oblečení si odložila na věšák u okna, viděl tam podprsenku. Bylo to tam pověšené, nikoli naházené, nebyl v tom žádný chaos. [příjmení] mu řekla, že bydlí také někde u [jméno], nevěděl, jak daleko od něho. V minulosti ji nepotkával. Je vlastně možné, že se potkávali, ale on ji neznal, nevěděl o koho jde, nemluvili spolu. Matka odešla z bytu před [příjmení], myslí, že odešla tak půl hodinu poté, co do bytu přišli. V té době zrovna měli pohlavní styk se slečnou [příjmení]. [příjmení] byla opilá a to dost. [příjmení] s ní žádný alkohol nepil a neviděl, že by pila před ním. Podle něj byla hodně opilá, smála se, do schodů ji musel přidržovat, myslí, že byla opravdu hodně opilá. Je ale pravda, že neupadla. Když se s ním bavila, tak mluvila normálně, nežvatlala nesmysly, hovořila i o tom jejím příteli. Neříkala mu, co ten večer dělala. [příjmení] viděl prvně až před tím barem, v baru ji neviděl. Ona potom po něm chtěla pervitin, o nějaké svojí závislosti na drogách nemluvila.

4. Z výpovědi obžalovaného je zcela zřejmé, že na svoji obhajobu uvádí, že pohlavní styk s poškozenou měl s jejím souhlasem, jednalo se o dobrovolný pohlavní styk,, tvrdý sex“ v podstatě požadovala poškozená. Motivem výpovědi poškozené je skutečnost, že jí nechtěl poskytnout požadovaný pervitin a dále to, že si zřejmě uvědomila, že s obžalovaným podvedla svého přítele. Soud měl k dispozici dále uvedené důkazy, na základě kterých nemohla obhajoba obžalovaného obstát. Jedná se především o výpověď poškozené [jméno] [příjmení], která byla podpořena dalšími důkazy, jak bude uvedeno dále, takže soud neměl jakýchkoli pochybností o věrohodnosti tvrzení poškozené a těmito důkazy mohl považovat obhajobu obžalovaného za zcela vyvrácenou.

5. Pokud jde o poškozenou [jméno] [příjmení], tato vypovídala jako svědkyně v přípravném řízení dne 30.1. [anonymizováno] (č.l.150). Uvedla, že Silvestr [anonymizováno] trávil v různých podnicích ve městě. Setkala se se svým strýcem [jméno] [příjmení]. V průběhu večera mohla vypít 6 malých panáků vodky s pomerančovým džusem, jako půlnoční přípitek měla šampaňské, po půlnoci ještě vypila skleničku bílého vína. Víno pila v podniku [anonymizováno], kde už byla sama a kde v 05:00 hodin nebo v 05:30 hodin zjistila, že ztratila bundu a kabelku s peněženkou, telefonem a doklady, proto začala,, plašit“. Potkala obžalovaného, který se jí ptal, jestli se něco stalo, když jí viděl plakat. Byl v pohodě, sympatický, šel se podívat do šatny, zda tam ty věci nejsou. To té doby ho znala od vidění jako souseda z [část obce]. V podniku [anonymizováno] ještě potkala [jméno] [příjmení]. S obžalovaným odjela taxíkem, protože měli společnou cestu, byl to jeho nápad. Vystoupili před bydlištěm obžalovaného, on platil taxík, svědkyně řekla, že půjde domů. Obžalovaný ji pozval domů, svědkyně si rozhodně nemyslela, že by mezi nimi mělo dojít k sexu. V té době byla v šestinedělí, protože [datum] podstoupila potrat. Jela s obžalovaným výtahem, byt byl nalevo, on odemkl dveře, říkal své matce, že s ním jde svědkyně. Matku poškozená neviděla, slyšela její hlas, ale nemůže říci, zda ji viděla nebo ne. Do pokoje šli přes kuchyň, v pokoji byla dvoulůžková postel s bíločerveným povlečením. Obžalovanému říkala o potratu, on jí sdělil, že mu umřel otec. Obžalovaný začal být takový zrychlený, roztěkaný, dle svědkyně jako člověk užívající

drogy. Zeptala se ho, zda bere drogy, odpověděl jí, že ne, řekla mu, že je unavená a že chce spát. Svědkyně si sundala kalhoty, nechala si triko, ponožky, kalhotky a podprsenku, lehla si do postele a přikryla se. Obžalovaný si něco svlíkl a lehl si vedle ní na záda. Svědkyně se přitulila na jeho ruku s tím, že budou spát. Obžalovaný jí začal osahávat, ona nechtěla, říkal jí, že má rád tvrdý sex, odpověděla mu, že s ním nechce nic mít, že klidně půjde domů, jestli s tím má nějaký problém, že s ním nechce mít sex. Najednou, neví, co se stalo, se probrala, obžalovaný jí mlátil do obličeje pěstí a hřbetem ruky, bylo to 10 či 14 ran, byl v ní, svědkyně se snažila křičet, ale on ji vždy znovu udeřil a ona neměla šanci. Ležela na zádech, obžalovaný ležel nad ní, říkala, že je kurva a vyčítal jí, že se nemůže „udělat“. Svědkyně neví, zda na chvíli ztratila vědomí. Snažila se bránit, křičet, ale on ji zacpal rukou pusou. Neví, jak dlouho to trvalo. K vyvrcholení obžalovaného nedošlo, najednou přestal, protože se lekl, jak svědkyně vypadá, co jí udělal. Obžalovaný vstal, svědkyně se schoulila ke zdi a prosila ho, ať ji pustí domů, brečela. Obžalovaný se na ní jenom díval, nemluvil, tak si vzala věci a odešla. Když si nazouvala boty, obžalovaný na chodbě držel dveře, aby někdo nemohl vyjít na chodbu. Svědkyně běžela domů za tátou, ten když viděl, že ke zmlácená, odvezl ji do nemocnice. Svědkyně uvedla, že utrpěla otřes mozku a pohmožděnin. Svědkyně cítí psychickou újmu, budí se, má špatné sny, nechce nic dělat, nemá žádné zájmy a nechce chodit mezi lidi. O obžalovaném doplnila, že o něj zájem neměla, není zhrzená, ohledně mužů má jiný vkus. Před incidentem svědkyně měla malý monokl pod levým okem, což jí způsobil její bývalý přítel. Není uživatelkou drog, alkohol užívá jednou za měsíc. U obžalovaného šla spát v ponožkách, kalhotkách, podprsence a tričku, podprsenku tam nechala. V době pohlavního styku si myslím, že na sobě neměla nic nebo měla vyhrnuté triko, spíše byla nahá, neví, jak to dokázal. Neví také, jak se svlíkl obžalovaný. Má pocit, že šel spát v trenkách. Na břicho ho nešimrala, lehla si pravým bokem na jeho levou ruku. Řeči o tvrdém sexu začal vést v posteli on, neřekl, co tím myslí. Ona mu jen řekla, co s tím má dělat. Svědkyně popřela, že by po obžalovaném chtěla, aby ji v posteli chytil pod krkem nebo jí dal facku, neuznává žádné tvrdé praktiky. Obžalovanému říkala, že je po potratu, prostě si myslela, že on nemá potřebu se s ní bavit o sexu, nechtěla s nikým spát. Říkala, ať toho nechá, chtěla křičet, ale nešlo to. Z jejího chování musel poznat, že to nechce. Nechtěla, aby jí obžalovaný dával facku. K obžalovanému šla proto, neboť je zvyklá se bavit s klukama, má kamaráda a ví, že si lehne na druhou postel a nechá ji být. Možná se to muselo stát, aby nebyla tak naivní. Obžalovaný nevypadal jako agresor, ale jako sympatický mladý kluk. V taxi seděli vedle sebe a možná se drželi za ruku. V rámci pokračování výslechu dne 27.2.2020 (č.l. 159) svědkyně uvedla, že dne 24.02.2020 jí přes aplikaci Messenger kontaktoval muž jménem [příjmení] [příjmení]. Tohoto zná od vidění, je mu asi [anonymizováno] let, je asi [anonymizováno] a dělá [anonymizováno]. Ve zprávách se jí vyptával na incident s obžalovaným, požadoval po ní, aby mu sdělila, jak se celá věc opravdu udála, kdy takto vystupoval se snahou ovlivnit svědkyni ve prospěch obviněného. Svědkyně tuto konverzaci předložila policejnímu orgánu k fotografickému zadokumentování. Tuto fotografickou dokumentaci měl soud také k dispozici (č.l.192-204). Je z ní naprosto zřetelné, že [příjmení] [příjmení] se snaží svědkyni ovlivnit ve prospěch obžalovaného s tvrzením, že obžalovaný trestnou činnost vůči svědkyni nespáchal. V řízení před soudem byla svědkyně vyslechnuta v rámci hlavního líčení dne 9.11.2020 (č.l.510). Lze říci, že svědkyně vypovídala shodně, pouze uvedla jiný počet ran, které jí obžalovaný uštědřil. Vypověděla, že nyní má přítele, jmenuje se [jméno], není to [jméno] [příjmení]. Na toho Silvestra r. [anonymizováno] jšli slavit s kamarády a kamarádkami a s jejím strýcem [jméno] [příjmení], to je otcův bratr. Byli v několika barech. V té době žádného přítele neměla. Chodili z baru do baru, ty bary byly blízko sebe, byli asi ve třech barech a to v [anonymizováno], v [anonymizováno] a v baru, kde pracuje přítelkyně pana [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tam slavili a tancovali, ona pak tancovala s kamarádkou v baru [anonymizováno]. Potom neví, jak k tomu došlo, dala si svoje věci do rohu, byla to stříbrná bunda a černá kabelka a najednou to tam nebylo. Až potom se dozvěděla, že je [anonymizováno] předtím, než odešel do jiného baru, dal k [jméno], aby se to neztratilo. To ale nevěděla. Rozbřečela se, protože v kabelce měla všechny věci, doklady i klíče. Tohle se stalo někdy k ránu. Ví, že byla opilá, nejdřív pili šampus, džin a potom vodku s džusem. V tom baru se potkala

s tou kamarádkou, potom se tam objevil [jméno] [příjmení] a taky ten [jméno] [příjmení]. Strýc tam chvíli také byl, potom odešel za [jméno]. [příjmení] [jméno] je její sousem, potkávali se, když chodila ven se psem a také se vídali ve večerce [anonymizováno] a na zastávce. Ona z něj neměla strach ani žádné obavy. [jméno] jí tehdy řekl, že jí pomůže, že ty věci najde. Šli ven a on jí potom řekl, že ty věci už má. Ona řekla dobrý a on řekl, že pojedou na [jméno], kde oba bydleli. Nepamatuje si, kolik bylo hodin, když nasedali do taxíku. Ten [jméno] [příjmení] se tam předtím také objevil, potom už ne. Neví, zda komunikoval s [jméno]. Když odcházeli na taxíka, tak tam [jméno] už nebyl. Dojeli taxíkem na [jméno] a [jméno] se jí zeptal, jestli s ní nechce jít k němu na skleničku, že je doma jeho máma. Nenapadlo ji, že by se mohlo něco stát a také byla blízko svého domova, tak souhlasila. Ona tehdy byla v šestinedělí po potratu, to bylo s tím přítelem, s kterým dřív žila. O tom potratu [jméno] věděl, v bytě u něj se o tom bavili, říkala mu, že nikoho nemá, že teď nikoho nechce, protože je po potratu. Do bytu šli po schodech, ani neví, jaké to bylo patro a jaký panelák. Byl to takový postranní byt. Myslí si, že nejeli výtahem. On asi odemkl, aspoň si to myslí. Jeho matka byla doma, slyšela ji. [jméno] stál ve dveřích, ona ni neviděla, stála za ním, dveře byly otevřené jen na škvíru. Obžalovaný se jí ptal, jestli svědkyni může vzít domů a ona řekla, že ano. Není pravda, že by se ona a jeho máma představovali. Když vešli do bytu, tak jeho matka šla asi zase spát, oni se zuli a šli k němu pokoje. Oni tam měli větší předsín a kuchyň do elka. Za stolem v kuchyni byl jeho pokoj. V [obec] pokoji si spolu povídali, [jméno] jí vyprávěl, že mu umřel táta. Ona řekla, že je jí to líto, že je to prostě život. Také mu říkala, že se to asi nedá srovnat, ale že její matka je alkoholička a že on bude mít svého tátu pořád v srdci. Byla opilá. [jméno] jí přišel nervózní a roztěkaný, neměl zub a jí to zarazilo. Říkala mu o tom potratu a ptala se ho, jestli mu něco není, že je nějaký divný. Ptala se ho, jestli nebere drogy, on řekl, že ne a že mu nic není. Svlékla se, byla unavená. Lehla si a on začal být nepříjemný. Řekla mu jestli ti to vadí, tak já půjdu domů, mám to kousek. On řekl, že ne, že je to v pohodě, ať se klidně vyspí a domů že půjde až potom. Ona si nechala na sobě černá tanga a podprsenku, možná tričko, chtěla spát. Když si lehli, tak on na ni sahal, řekla mu, že sex nechce, že je v šestinedělí, že to tedy ani nejde a jestli se mu to nelíbí, tak že odejde domů. Na tvrdý sex se neptal, neví, zda jí říkal, že má rád tvrdý sex, možná to říkal. Potom už si nic nepamatuje, ví jen, že jí hodně mlátil do obličeje, tloukl ji hřbetem ruky. Ona ležela na zádech a on byl nad ní. Neví, kolik těch ran celkem bylo, asi 8-10, přesně si to nepamatuje, měla výpadky. Snažila se křičet, ale když se nadechla, tak zas dostala. Při těch ranách ji urážel, říkal, že je kurva a proč se nemůže udělat. Zacpával jí pusou rukou. Když přišla k sobě a on viděl, že to není dobré, tak jí dal prostor, abych mohla odkopnout. Když přestal, tak prosila, ať ji pustí domů, brečela. On stál a koukal, byl takový zaseklý. Řekla mu, že to nikomu nepoví, ale že chce jít domů a on jí nebránil. Šla tedy domů za tátou, ten uviděl, jak vypadá a ona pak absolvovala lékařské vyšetření. Od té doby [jméno] neviděla, viděla ho jenom [jméno], když k ní přišel na drink. Když byla v tom baru, tak na sobě viditelné zranění neměla, jen takový malý flíček nad rtem, to bylo od bývalého přítele. Ona se [jméno] jenom zeptala, jestli není na drogách, jinak se o drogách nemluvilo. Když od něj odcházela, tak on držel dveře od záchodu a říkal něco jako mamí nebo babi. Všechno své oblečení si odnesla kromě podprsenky, tu tam zapomněla. Neví, jak jí [jméno] dosvlékl, na to si nepamatuje. Pokud jde o drogy, tak kouřila než trávu, v ten den žádnou neměla, pila jen alkohol, klidně jí mohli vzít na drogové testy. Nepamatuje si, zda [jméno] vedl řeči o tvrdém sexu, možná se jí na to zeptal a ona řekla, že ne, že nechce. Ona s tvrdým sexem žádnou zkušenost neměla. Když jeli tím taxíkem, tak možná mohl [jméno] vycítit nějakou její náklonnost, ale nahoře v bytě mu dala jasně najevo, jak to je. Když přišla domů k tátovi, tak hned jeli do nemocnice, protože se jí hodně motala hlava. Ani jet nechtěla, ale táta ji tam odvezl, měl strach z krvácení do hlavy. [jméno] [příjmení] byl její bývalý intimní přítel, toho 1.1. s ním měla pohlavní styk, asi to byla obranná reakce. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení podle § 211 odst.3 písm.a) trestního řádu (pokud jde o počet uštědřených ran), svědkyně řekla, že to tak bylo. Dále uvedla, že potom podstoupila psychologické a psychiatrické vyšetření, měla j posttraumatickou stresovou poruchu a vlastně ta porucha pořád přetrvává. Paní psychologice říkala, že už to chce mít za sebou, že pro ni je to všechno problém a když se dozvěděla o tomhle jednání, tak nechtěla vůbec chodit ven. Chce za tím vším udělat tlustou čáru. Zezačátku

se bála chodit ven i se psem, pořád se ohlížela, jestli za ní nejde nějaký chlap, měla problémy se spaním, bála se chodit ven v šeru. V současné době nemá v sexuální oblasti žádné problémy. Sexuální život zahájila asi v 15 letech. Je pravda, že měla pohlavní styk před 15. rokem svého věku, ale tehdejší přítel to nevěděl, tak nebyl stíhaný. Ve škole to vždycky zvládala dobře, výuční list udělala s vyznamenáním. Žádný omluvný dopis jsem od [příjmení] neobdržela. Pan [anonymizováno] jí řekl, že ty její věci má, ona se ho neptala, kde je má. Ty věci se jí vrátily hned ten den, co přišla domů, [jméno] [příjmení] je přinesla k ní domů. Neví, jestli říkala, kdo jí je přinesl, řekla jen, že byly u ní. Když si šla u [jméno] lehnout, tak na sobě měla spodní prádlo, tedy tanga a podprsenku. Neví, kam svoje oblečení dala, nepamatuje si to a nepamatuje si ani, odkud je brala, když se zase oblékala, jestli leželo na zemi nebo na posteli. Na interrupci byla dne [datum], byl to pátek. Brala pilulky, dítě nechtěla dát pryč, ale stalo se a byla nakonec na chemické interrupci. Po tom potratu hodně krvácela, trochu krvácela i na toho [jméno]. Ten sex s [jméno] [příjmení] byl hned [datum], ona si k němu jela popovídat. Nemohla jít za kamarádkou a říct jí to, kdežto [jméno] o tom už věděl. V r. [anonymizováno] žila s přítelem, pro ni nebyl alkohol prioritou, nebyla navyklá pít, spolu si dali tak skleničku. To množství alkoholu, které vypila na [jméno], bylo velké. Policie jí řekla, že to množství alkoholu, které uvedla, opravdu vypila. Není na alkohol zvyklá, proto byla opilá. To zranění na obličejí jí způsobil bývalý přítel z [obec]. Modřinu na noze neměla, měla tam jizvu. [jméno] se jí ptal, odkud má toho monokla, tedy ten malý flíček a ona mu řekla, že ji přítel [jméno] [příjmení] zbil. Nepamatuje si, že by měla nějaký náhodný sexuální styk, měla vždycky přítele. Nezažila nikdy nic, co by se vymykalo běžnému sexu. V současné době má přítele, tato událost vztah tak trochu ovlivňuje. On je hrozně hodný, chápe to, ale ona už kopu kolem sebe, protože ji trápí, že je to všechno pořád nevyřešené. Někdy si na tu událost a na ty zážitky vzpomene a je z toho špatná. Když měla jet k psychologce a věděla, že to zase budu muset řešit, tak z toho byla špatná, prostě vždycky se to vrátí. Ty ošklivé sny měla spíš na začátku. Ohledně této události jí někdo psal, ona z toho byla úplně na prášky a hotová, bála se ona i moje rodina. Ta osoba jí psala jeden den, pak asi ještě podruhé a ona si ho potom zablokovala. Její psychický stav to zhoršilo, měla větší strach. Ta osoba, která jí psala, byl [příjmení] [příjmení]. [příjmení] jí psal, protože chtěl vědět, co se stalo a chtěl, aby to odvolala. Ona ho znala, on dělal nějaký bojový sport. Napsal jí, že z toho bude mít problémy. Neví vůbec, proč se do této situace vložil. Napsala mu, že ani kdyby chtěla, tak mu nemůže nic říci a za druhé, že ho ani nezná. On jí také psal ošklivě o matce. Tu korespondenci předložila soudu, on jí psal, že pana [příjmení] měla křivě obvinít. Měla sex před svým 15. rokem, ten partner byl starší. Lhala mu, dělala se starší, on nevěděl, kolik jí opravdu je. Ani ho neudali. Měli spolu sex, táta se to dozvěděl, vyříkali si to spolu, jenomže máma potřebovala dělat zle, takto nahlásila jako znásilnění. Má pocit, že ten dotyčný dostal podmínku, vlastně on souzený nebyl, nepamatuje si to už.

6. Je možné konstatovat, že svědkyně [jméno] [příjmení] vypovídala v přípravném řízení i v hlavním líčení zcela konzistentně, bez jakýchkoliv zásadních rozporů, které by mohly mít vliv na snížení věrohodnosti těchto výpovědí. Opakovaně shodně uváděla skutečnosti vztahující se k seznámení s obžalovaným v inkriminovanou dobu, společnou cestu do jeho bydliště, především pak jeho jednání vůči poškozené v jeho bydlišti. Její výpověď, resp. věrohodnost tohoto důkazu je pak potvrzována dalšími důkazy, které budou citovány dále. Již na tomto místě je třeba říci, že se zcela nelogickou jeví obhajoba obžalovaného, že jej poškozená obviňuje proto, že jí nechtěl poskytnout drogy a také proto, že s obžalovaným podvedla svého přítele. K tomu je třeba poznamenat, že žádným ze shromážděných a provedených důkazů nebylo prokázáno, že by poškozená jakkoli užívala drogy, pokud by tomu i tak bylo, pak se jeví jako značně nadsazené, že by kvůli neposkytnutí drog chtěla obžalovaného křivě obvinít. Dále je třeba poznamenat, že v inkriminované době poškozená neměla žádného přítele, tím méně svědka [jméno] [příjmení], takže i další motivace uváděná obžalovaným není na místě. Také je třeba zdůraznit, že další důkazy zcela potvrzují tvrzení svědkyně o jejím fyzickém a duševním stavu po útoku obžalovaného, takovýto stav by jistě nenastal, pokud by svědkyně takovému útoku vystavena nebyla. V tomto směru odkazuje soud na níže uvedenou další argumentaci. Konečně je třeba poznamenat, že soud měl možnost vnímat i

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

emoční doprovod výpovědi svědkyně u hlavního líčení, když v průběhu téměř celého výslechu plakala, jak je poznamenáno v protokole o hlavním líčení (č.l.513).

7. V přípravném řízení byl k osobě poškozené [jméno] [příjmení] zpracován znalecký posudek z oboru školství a kultury, odvětví psychologie (č.l.275) se zaměřením především na věrohodnost jmenované. Z jeho závěrů vyplynulo, že osobnost svědkyně je bez známek postižení intelektu, bez podezření na psychopatologii osobnosti. Její osobnost je psychosociálně nevyzrálá s akcentovanými rysy, její vývoj je dosud neukončen. Je schopna správně vnímat, zapamatovat si podstatné a reprodukovat události, pokud tak chce učinit. Nebyl u ní zjištěn sklon k záměrnému vědomému zkreslování výpovědi, nebyly zjištěny známky patologické lhavosti a konfabulace. Její výpověď lze na základě psychologického posouzení platnosti výpovědi ve srovnání s psychologickým vyšetřením považovat jako celek za věrohodnou. V jednotlivostech je věrohodnost snížena částečně z důvodu alkoholu v době události a z důvodu katatymního zkreslení daného velmi pravděpodobně subjektivně prožívaným pocitem ohrožení. Znalecké zkoumání nezjistilo, že by údaje uváděné svědkyní byly výplodem její fantazie nebo msty. Nebyla zjištěna vnímavost vůči sugescím. Obecná věrohodnost s ohledem na intelekt a osobnost není narušena, specifická věrohodnost je snížena částečně z důvodu vlivu alkoholu v době události. U svědkyně byly zjištěny výrazné změny psychického stavu a to velmi pravděpodobně v souvislosti s událostí. Svědkyně vyhledala odbornou terapeutickou péči. Její vztah k pachateli trestného činu lze popsat jako negativní pod vlivem prožívání události. Bylo u ní zjištěno psychické trauma spojené s fyzickou agresí. Trvalé následky mohou mít podobu úzkostí, poruch spánku či problémů v sexuální oblasti. Znaleckým zkoumáním byly zjištěny znaky svědčící pro přítomnost posttraumatické stresové poruchy. Tato se u ní projevuje zejména vracejícími se vzpomínkami na událost a snahou vyhýbat se situacím, které událost připomínají. Bylo doporučeno psychiatrické vyšetření z důvodů zjištěných znaků posttraumatické stresové poruchy a vlivu alkoholu v době události. V rámci řízení před soudem v hlavním líčení dne 10.11.2020 (č.l.522) znalkyně potvrdila závěry znaleckého posudku a doplnila, že specifická věrohodnost, která byla u svědkyně částečně snížena z důvodu vlivu alkoholu v době události, se týkala především postižení poznávacích procesů. U obětí trestných činů jde o to, že v případě tohoto typu trestné činnosti oběť není schopna efektivně zhodnotit situaci a bránit se. Dochází k zúžení vědomí, což znamená, že se člověk soustředí jenom na výrazné podněty a není schopen si zapamatovat všechno. Kromě toho také dochází k celkovému útlumu. Může docházet i k poruchám paměti a člověk není schopen si přesně zapamatovat, co se děje okolo a soustředí se jen na výrazné. Pokud tedy svědkyně uváděla, že neví, jak jí bylo svlečeno spodní prádlo, mohlo to tak být. Její výpověď se zakládá na reálných prožitcích, velmi pravděpodobně je založeno na jedinečné osobní zkušenosti, tedy na prožitku. Znalkyně nezaregistrovala u svědkyně žádný motiv msty, veškerá vyhodnocení všech dostupných informací a ani psychologické vyšetření neprokázaly, že by tak činila z důvodu nějaké msty. Skutečnost, že ve večerních hodinách již měla dobrovolný pohlavní styk s kamarádem, není u poškozené nijak výjimečná. Trauma bylo způsobeno tím, že u ní došlo k narušení vnitřního obrazu o vnějším světě. Její sebehodnota je spojena i s potvrzením u druhého pohlaví. Ona hledá ujištění u mužů, které působí na její sebehodnotu tvrzením, že jako žena má určitě hodnotu. Její vyjádření, že dobrovolný styk měla proto, aby se dostala přes tuto událost, je logické. Obecná a specifická věrohodnost mohou být v souladu, ale také nemusejí. Záleží to na posouzení případu, i obecně věrohodný svědek může ve specifických věcech lhat. Při hodnocení specifické věrohodnosti byly použity dvě metody, jedna podle autora [anonymizováno], která byla doplněna o metodu nazvanou monitorování reality. Obě se vzájemně doplňují. Pokud jde o osobnost a psychický stav svědkyně – rozchod s přítelem a následné přerušování těhotenství, pak to mělo na svědkyni vliv v tom smyslu, že mohla být víc zranitelná a tudíž se mohla jevit jako výhodnější oběť pro pachatele. Racionalizace v jejím případě znamená, že se snažila o pochopení a rozumné zdůvodnění té události, aby pro ni byla přijatelnější. Pokud svědkyně něco neví, tak uvede, že neví a nenahradí to smyšlenou událostí. V případě, že na nějaké věci nechtěla odpovědět, snažila se odpovědi vyhnout. Nicméně pokud byla dotazována, dávala logické zdůvodnění, což dokládá obranný mechanismus. Psychologické

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

vyšetření neprokázalo simulaci duševního syndromu, tedy konkrétně posttraumatického syndromu, je to však v kompetenci psychiatra. Svědkyně si nemusela některé detaily pamatovat, ale významné okamžiky si pamatovala dobře. Vyšetření prokázalo vnímanou fyzickou agresi, kterou si zapamatovala dobře. Vzhledem k závěrům tohoto znaleckého posudku (možná přítomnost posttraumatické stresové poruchy), byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k osobě svědkyně (č.l.307). Z jeho závěrů vyplynulo, že u svědkyně v důsledku jednání obžalovaného vznikla v prvních dnech po prožitém traumatu posttraumatická stresová porucha. Je zcela evidentní její vznik a návaznost na výše prožitou událost. Porucha byla přítomna i v době znaleckého vyšetření. Posttraumatická stresová porucha je řazena mezi tzv. adaptační poruchy a patří k vážným poruchám zdraví. Projevuje se opakovaným prožíváním situace, poruchami spánku s probouzením, děsivými sny, sníženou chutí k jídlu, s pocity na zvracení, narušeným soustředěním, sníženou výkonností, obavami, úzkostmi, pokleslou náladou, emoční plachostí, odstupem, nedůvěrou k cizím lidem. Porucha změnila její dosavadní způsob vnímání života, stáhla se, uzavřela se před okolím, nikam nechodí, nemá zájem o kontakt s lidmi, je nedůvěřivá, nevidí skutečný smysl života, je nejistá, má obavy, strach, co bude, jestli to někdy přejde. Příznaky se projevily v plné intenzitě a ovlivnily její život v plné šíři. Tato porucha u ní stále trvá (ke dni vyšetření), jednoznačnou prognózu nyní není možno zhodnotit, jelikož případné trvalé následky na zdraví lze vyhodnotit až s ročním odstupem od události. Prognosticky nepříznivé je i to, že ji čeká soudní projednávání. Svědkyně, „bojuje“, nechce se tomu poddat, chce žít jako předtím, nechce se nechat zlomit, ovlivnit situací, to jsou ochranné prvky na straně poškozené. U svědkyně nebyla diagnostikována závislost na alkoholu či jiné návykové látce. V době udávané trestné činnosti nebyla ve stavu těžké opilosti. Následkem prožitého traumatu byla zaznamenána dvou až třídní epizoda úlevového pití alkoholu. Svědkyně zavedla, že jí to nepomáhá a od této strategie zatím ustoupila. Z objektivních informací lze usoudit, že v době inkriminovaného činu byla na hranici lehké až střední opilosti. Dle popisu jejího chování svědkyně rozhodně nebyla ve stavu těžké opilosti. Byla více uvolněná, méně ostražitá, pro pachatele se tím stala snadnější kořistí, než kdyby byla strážlivá. Lze soudit i na sníženou schopnost obrany. V závěru znaleckého posudku doporučila, aby svědkyně byla v dalším průběhu vyšetřování co nejméně traumatizována a toto probíhalo bez přímého kontaktu s obžalovaným. Hrozí zhoršení zdravotního stavu. Vhodná je i léčebná podpora psychologická či psychiatrická. Soud nechal v řízení před soudem zpracovat doplnění znaleckého posudku, aby zjistil aktuální zdravotní stav svědkyně (č.l.474). Z něho vyplynulo, že v aktuálním klinickém obraze jsou nadále příznaky uváděné poruchy, která je navázána na prožitou traumatickou událost. Objevují se dysforické stavy se situační úzkostí, s negativními myšlenkami, s celkovým negativním vnímáním světa, vyhledáváním smyslu života. [příjmení] se objevují po podnětu, nepřicházejí už zcela bezděčně. Je nedůvěřivá k lidem, vyhýbá se jim, netouží po velké společnosti. Je zvýšeně ostražitá, ztratila svoji předchozí spontánnost. Směrem k události si stěžuje na výpadky některých momentů. Občas se jí o tom zdá sen, ale jinak myslí, že spí dobře. Neguje zažívací potíže. Nebyl diagnostikován psychotický stav, patologická porucha nálady ve smyslu těžké deprese či mánie. Intelektové funkce nejsou narušeny. Stále zvažuje možnost návštěvy psychologa a psychiatra, zatím se ale nerozhodla. Doufá, že to přejde, že to zvládne a po soudním jednání bude moci zapomenout. Trvalou prognózu nelze předvídat. Příznaky posttraumatické stresové poruchy v současnosti s typicky kolísavým průběhem (zlepšení/zhoršení/ v klinickém obraze nadále trvají. Její vznik je navázán na prožitou událost. Od prvního vyšetření nedošlo k žádné podstatné změně. V řízení před soudem v rámci hlavního líčení (č.l.522) znaleckyně potvrdila uvedené závěry, a doplnila, že citovaný stav trvá od okamžiku, kdy mělo dojít ke znásilnění. Jedná se o poruchu, která patří mezi adaptační poruchy, je to vážná porucha zdraví, tedy vážná duševní porucha trvající delší dobu. Pokud jde o stupeň opilosti svědkyně, vycházela z údajů, které jí řekla a z popisu chování ze strany svědků. Měla též výsledek dechové zkoušky. Rozhod s přítelem a následný potrat měly vliv na to, že byla zranitelnější a pokud by tam tyto okolnosti nebyly, stejně by porucha vznikla. Pokud měla ještě ten večer dobrovolný pohlavní styk, pak chtěla poznat, zda je toho schopna, chtěla překročit práh a zkusit, jestli to funguje, bylo

to její ujištění. Z hlediska popisu chování svědkyně je vyloučen stav těžké opilosti. I ve stavu středně těžké opilosti může docházet k alkoholickým okénkům. Alkohol ovlivňuje paměťovou stopu a pokud se neděje něco významně emočního, tak si to dotyčný nemusí vybavit. Když dojde k prudkému zážitku, tak se paměť vrací přes to okénko. Může to být i subjektivně vnímaná bolest. Zjištěná porucha se léčí farmakologicky i psychologicky. Ne vždy je k tomu přistoupeno, protože oběti málokdy pomoc samy vyhledají. Nechtějí vypadat, že to nezvládnou. Když pomoc vyhledají, tak se dají příznaky zmírnit, aby život byl snesitelnější. Nejde vyloučit, že se vyléčí úplně. Prognóza jde určit až po roce a je nejistá. V případě svědkyně nebylo zaregistrováno, že by filmovala příznaky takovéto poruchy a to ani na prvním, ani na druhém vyšetření.

8. Zmíněné důkazy zcela jednoznačně vedly soud k závěru o věrohodnosti výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], tak jak již bylo naznačeno výše. O tom svědčí zhodnocení její obecné a specifické věrohodnosti a zjištění, že jí podávané výpovědi jsou založeny na reálných prožitcích, na její osobní zkušenosti. Byl vyloučen jakýkoli mstivý motiv její výpovědi vůči obžalovanému, který však soud nezaregistroval ani z ostatních důkazů. Naopak je zřejmé, že vztah svědkyně k obžalovanému není zcela nepřátelský. Pokud jde o zjištěnou posttraumatickou stresovou poruchu, pak je zcela logické, že pokud by svědkyně nebyla vystavena popisovanému útoku obžalovaného, tak by takováto porucha u ní nenastala. Tento závěr v tomto směru činí obhajobu obžalovaného za zcela nelogickou a pokládá ji za vyvrácenou, neboť z jakého jiného důvodu by se u svědkyně tato porucha rozvinula, pokud by obžalovaný nejednal tak, jak bylo prokázáno. Jiná příčina této poruchy zjištěna nebyla a závěry znaleckých posudků v tomto směru jsou zcela logické a zásadní.

9. Pokud svědkyně tvrdila, že v inkriminovanou dobu byla v podnapilém stavu, pak se její tvrzení shoduje se záznamem o výsledku dechové zkoušky (č.l.3), ze kterého je patrné, že 1.1. [anonymizováno] v 11. 16.36 hodin bylo v jejím dechu naměřeno 1,78 promile alkoholu. Je třeba poznamenat, že svědkyně od samého počátku uváděla, že byla v podnapilém stavu, uváděla také, jaký alkohol a v jakém množství pila a k možnému stupni její podnapilosti se také vyjádřila znalkyně ve svém znaleckém posudku. Poranění v obličeji, které popisovala svědkyně a které je uváděno ve skutkové větě tohoto rozsudku bylo zadokumentováno fotografickou dokumentací (č.l.6-15), která byla pořízena dne 1.1. [anonymizováno] a tvoří přílohu úředního záznamu Policie ČR. Následně bylo zadokumentováno fotografickou dokumentací při prohlídce těla osoby svědkyně (č.l. 182-191), tento úkon byl proveden 2.1. [anonymizováno] v 09.55 hodin. Popisovaná poranění pak vyplynula též z lékařské zprávy [anonymizováno] krajské nemocnice a.s., chirurgické oddělení (č.l.177) ze dne [datum], z níž mj. vyplývá, že svědkyně uvedla, že byla napadena opakovaně údery do obličeje a znásilněna. Uváděla také bolest hlavy. Ve zprávě bylo uvedeno, že svědkyně byla rozrušena a brečela. V obličeji byly zjištěny mnohočetné hematomky a exkoriace, dále otok horního rtu. Z lékařské zprávy stejného zdravotního zařízení, gynekologicko-porodnického oddělení ze stejného dne (č.l.177), je zřejmé, že vulva i pochva jsou klidné, nejsou známky traumatu na vnějším genitálu, nebylo zjištěno krvácení. Soud měl dále k dispozici fotografie svědkyně z průběhu silvestrovské oslavy (č.l.115-116). Z protokolu o vydání věci (č.l.113), že tyto fotografie vydal otec svědkyně [příjmení] [příjmení], kterému je poslal na telefon jeho bratr, strýc svědkyně [jméno] [příjmení] a byly podle něho pořízeny kolem 22 hodiny dne 31.12.2019. Z těchto důkazů je zřejmé, že v tuto dobu neměla svědkyně na obličeji zranění popsána v uvedené lékařské zprávě a to zejména otok horního rtu. Z fotografií lze zaznamenat, že na horním rtu měla svědkyně jakýsi, flíček“, o kterém se zmiňovala ve své výpovědi v hlavním líčení a o kterém také vypovídala svědkyně [jméno] [příjmení]. Soud měl dále k dispozici protokol o ohledání místa činu s fotografickou dokumentací (č.l.24-25, 26-48). Na inkriminovaném místě byla nalezena věcná stopa a to černá podprsenka svědkyně, kterou zanechala v bytě. Další stopy relevantní pro toto trestné řízení zjištěny nebyly. Každopádně svědkyně ve své výpovědi zcela v souladu s tímto důkazem popsala dispozice bytu a vybavení pokoje, ve kterém došlo k jednání obžalovaného. I osoba obžalovaného byla podrobena úkonu, který je zadokumentován v protokole o prohlídce těla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

s fotografickou dokumentací (č.l.136-137, 138-149). Na těle obžalovaného byla při prohlídce těla zjištěna pouze oděrka o délce 5cm na levé straně v oblasti podpaží a 4 čtyři oděrky o délce 1 cm v oblasti žeber. O jejich původu obžalovaný nevěděl. K návrhu obžalovaného předložil státní zástupce u hlavního líčení dne 10.11.2020 usnesení Policie ČR o odložení trestní věci podezření ze spáchání provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst.1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit podezřelý mladistvý vůči [jméno] [příjmení] (č.l.519). Z odůvodnění tohoto usnesení se potvrdily skutečnosti, které uváděla jmenovaná svědkyně, že lhala o věku svého tehdejšího sexuálního partnera.

10. Zmíněné důkazy zcela zřetelně podporují výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], resp. její tvrzení o způsobených poraněních, o jejím ovlivnění alkoholem a také o místě, kde došlo k jednání obžalovaného. Skutečnost, že z lékařské zprávy vyplývá, že její genitál byl bez známek traumatu, nemůže mít jakýkoliv vliv na posouzení viny obžalovaného, neboť sama svědkyně nelíčí jím vykonávanou soulož za pohlavní styk provázený zásadní mírou bolesti.

11. V přípravném řízení byly pořizeny úřední záznamy o podaném vysvětlení podle § 158 odst.6 trestního řádu některých osob, které v inkriminovanou dobu přišly do styku buďto s obžalovaným nebo poškozenou svědkyní. Soud některé z těchto osob předvolal k hlavnímu líčení a vyslechl je jako svědky.

12. Svědek [jméno] [příjmení] (č.l.513) uvedl, že před inkriminovaným Silvestrem měl se svědkyní pohlavní styk. Popsal, že v průběhu silvestrovské oslavy potkal obžalovaného se svědkyní a nepozoroval na ní žádná zranění. Viděl je za situace, kdy obžalovaný svědkyni již odváděl. Potvrdil také, že nebyla jeho přítelkyní. Nevěděl již, od koho se dozvěděl o jejím napadení. Možná mu to zavolala paní [příjmení]. Také uvedl, že jej [datum] navštívila a měli spolu sex. Nevyprávěla mu o tom, co se jí stalo, zpozoroval, že měla monokl pod okem a řeznou ránu na noze. S obžalovaným se spojil přes sociální síť, měl na něj vztek za to, co svědkyni učlal a chtěl, aby se k tomu přiznal. V tomto směru měl soud k dispozici fotografickou dokumentaci této komunikace (č.l. 347- 356), kterou vydal obžalovaný, jak je zřejmé z protokolu o vydání věci (č.l.110). Potvrdil také snahu [příjmení] [příjmení] přimět svědka, aby změnil výpověď. Když spolu dne 1.1. [anonymizováno] měli sex, bylo to u něho doma, mohla tam být od desíti do dvanácti nebo od dvou do tří v noci, neví. Neříkala, že by nemohla mít sex, nemluvila o potratu. Po styku nenašel v posteli žádné stopy krve. Ta řezná rána na noze byla starší, měla na ní strup.

13. Svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l.513), přítelkyně [jméno] [příjmení], strýce svědkyně, popsala průběh silvestrovské oslavy z pozice barmanky v baru [příjmení]. Potvrdila také, že kamarád [jméno] [příjmení] přinesl do baru věci svědkyně a říkal, že tato tancuje v baru [anonymizováno]. Jednalo se o stříbrnou bundu a kabelku. V průběhu večera jejímu příteli, který v baru spal na lavici, volal svědek [jméno] [příjmení], který říkal, že svědkyně hledá věci a brečí. Svědkyně mu tedy sdělila, aby ji poslal do baru, ale pro věci si nepřišla a proto je později odvezla domů. Kolem osmé hodiny ranní se její přítel probudil a řekl svědkyni, že [jméno] někdo znásilnil. Jeli k ní do bytu, bylo to již 1.1. [anonymizováno], byla úplně fialová, zmlácená, nebyly jí vidět ani oči. Nemohla ani mluvit, hodně plakala a říkala, že ji bolí mezi nohama. [příjmení] na sobě žádné zranění neměla, neviděla ani monokl. Ráno vypadala strašně, měla nateklé rty a fialový obličej, mohlo to být i z pláče. Říkala, že ji znásilnili a že utekla, neříkala kdo. Mluvila dost nesmyslně, protože tam byl alkohol a šok.

14. Matka obžalovaného svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 515) vypovídala k chování svého syna a potvrdila, že na Nový rok [anonymizováno] přišel syn domů s návštěvou. Ona se starala ještě o svou matku. Zaklepal někdy po půl osmé ráno, protože předtím ztratil klíče. Řekl jí, že má na chodbě kamarádku, která ztratila věci a bundu a jestli u nich může přespat. Svědkyně souhlasila, ta kamarádka čekala v mezipatře. Vešla dovnitř, představila se jako [anonymizováno] a pořád se strašně smála. Svědkyně se jí ptala, jestli někde neupadla, protože měla něco na puse. Odcházela z bytu v 7.50 hodin, protože měla domluvený odvoz do práce. Syn s tou dívkou přišli v 7.30 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

Když přišla svědkyně z práce, tak už tam dívka nebyla a zbyla po ní podprsenka. V přítomnosti dívky mohla být v bytě tak 20-25 minut. Nevšimla si monoklu na oku. Ta podprsenka byla pověšena na pojízdném věšák v synově pokoji. Když přišla ta dívka k nim, měla na sobě džíny a mikinu.

15. Pokud jde o tyto důkazy, je třeba konstatovat, že svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že ještě tentýž den měl se svědkyní pohlavní styk, jak popisovala ona. Svědkyně [jméno] [příjmení] pak potvrdila, že svědkyně měla v ranních hodinách dne 1.1. [anonymizováno] poranění, která byla objektivně zjištěna lékařskými zprávami a zadokumentována fotograficky a také popsala její psychický stav. Pokud jde o svědkyni [jméno] [příjmení], tato potvrdila přítomnost svědkyně v bydlišti obžalovaného, její tvrzení ohledně časových údajů se rozchází s tvrzeními obžalovaného, na rozdíl od svědkyně uvedla, že se navzájem představily. Toto potvrzoval též obžalovaný. Na tomto místě je třeba poznamenat, že je pro posouzení viny obžalovaného zcela nerozhodné, zda se obě ženy představily či nikoliv. Zcela logicky si tuto skutečnost vzhledem k podnapilosti svědkyně [jméno] [příjmení] nemusela pamatovat. Pokud jde o časové údaje uváděné svědkyní [příjmení], pak je třeba říci, že ta logické časové údaje je třeba považovat ty, které uváděl obžalovaný ve shodě se svědkyní [jméno] [příjmení]. Sám obžalovaný uváděl, že jeho matka odešla asi po půlhodině jejich vzájemného pobytu v bytě. Tento časový údaj pak odpovídá i popisu toho, co obžalovaný a svědkyně [jméno] [příjmení] dělali v bytě bezprostředně před žalovanou trestnou činností. Pokud by totiž časové údaje uváděné svědkyní mohl vzít soud za zásadní, pak nelze uvěřit, že by svědkyně [jméno] [příjmení] nevnímala popisovanou obranu svědkyně [jméno] [příjmení], její křik, snahu vymanit se obžalovanému, to vše z pokoje jejího syna. Je zcela evidentní, že v té době už v bytě být nemohla.

16. S ohledem na způsob provedení trestné činnosti obžalovaným byl v přípravném řízení opatřen znalecký posudek (č.l.244), který zpracoval znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, dále znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie a dále znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých, dětí a mládeže. Ze závěrů takového posudku z části [anonymizováno], sexuologie vyplynulo, že u obžalovaného nebyla zjištěna duševní choroba ve smyslu psychózy, není závislý na alkoholu ani jiné návykové látce. U obžalovaného byla zjištěna sexuální deviace – sadomasochismus. Je běžným konzumentem alkoholu, není závislý na alkoholu ani jiných návykových látkách. Pokud se dopustil trestného činu pod vlivem alkoholu, jednalo by se o opilost prostou, lehkého stupně. Obžalovaný mohl rozpoznat protiprávnost svého chování. Schopnost rozpoznávací byla u něho zachována v plné míře, schopnost ovládací byla snížena měrou podstatnou, zejména vlivem sexuální deviace – sadomasochismu. Pobyt obžalovaného na svobodě je ze sexuologického hlediska pro společnost nebezpečný, proto znalci navrhli ochrannou léčbu sexuologickou ústavní formou. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání a případně uloženého trestu. Znalci měli k dispozici rozsáhlý spisový materiál, ambulantní forma vyšetření je dostačující. Obžalovaný na jednu stranu netrpí duševní chorobou, ale na druhou stranu nemá vůbec náhled na své deviantní jednání, jeho prognóza se jeví jako nejistá, záleží zejména na úspěšnosti ochranné léčby. PPG vyšetření ukázalo na heterosexuální orientaci obžalovaného, neukazuje na pedofilní zaměření. Pozitivní reakce na některé agresivní podněty potvrzují přítomnost sexuální deviace v aktivitě – sadomasochismus. Ten patří mezi nebezpečné sexuální deviace. Z části Psycholog vyplynuly závěry, že se jedná v případě obžalovaného o jedince intelektově slabě průměrného (IQ [anonymizováno]), bez forenzně významnějšího poškození CNS. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, zvýšené agresivité, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencím ke konfabulacím či závažnějším narušením základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení, pozornosti). Osobnost jmenovaného je simplexní, ale strukturována bez významnějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Motivace inkriminovaného trestného činu (pokud mu bude prokázán) je podmíněna zjištěnou parafilii typu sadomasochismus. Vyšetřením nebylo zjištěno nic,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

co by obžalovanému bránilo adekvátně vnímat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti. Nebyly u něho zjištěny tendence ke konfabulacím či patologické lhavosti. Jeho obecnou věrohodnost však snižuje zjevná tendence působit sociálně co nejpríznivějším dojmem. Prognóza jeho resocializace je plně závislá na úspěšnosti navrhované ochranné léčby. Obžalovaný přiznává trestný čin pouze částečně. Je dle vlastního vyjádření překvapen a zaskočen tím, že mu poškozená vyhrožovala, že ho udá za znásilnění, pokud jí neposkytne drogy a je na ni našťvaný. Znalci potvrdili své závěry před soudem v hlavním líčení dne 10.11.2020 (č.l.526) a dne [datum] (č.l.533). Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie k části posudku [anonymizováno], sexuologie doplnil, že posudek je komplexně zpracován díky tomu, že zadání bylo sexuologické, psychiatrické a psychologicko sexuologické. Z PPG vyšetření se potvrdily v hodnotách +5 +4 ty prvky, které se sadomasochismem souvisejí, což ale není trestné. Druhá věc je určitá míra agresivity, která byla při tom sexu uplatňována a ta byla také zaznamenána v rámci tohoto vyšetření. Byly dva důvody, proč nakonec všichni tři znalci navrhli ústavní léčbu. Ten první byl ten, že došlo k ublížení na zdraví. Sadomasochistické praktiky jsou běžné jako partnerské. Je to dáno tím, že se dva partneři dohodnou a je tam důležitá forma náhledu na tuto deviaci, protože tot je sexuální deviace v aktivitě. Ve chvíli, kdy se to jednomu z nich nelíbí, protože je to spojeno s nějakou bolestí, je druhý povinen s tím přestat. Druhý důvod s tímto úzce související je náhled obžalovaného, který jednoznačně neviděli. Když se realizují tyto praktiky, tak si toho musí být člověk vědom. Obžalovaný měl pocit, že je to normální, ale je to sexuální deviace neboli parafilie. Jedná se o duševní poruchu, doživotní onemocnění, které není vyléčitelné. Je léčitelné pouze ve smyslu kontroly a náhledu, což je na tom nejdůležitější. Tato parafilie se dá utlumit. Ať už je léčba ústavní nebo ambulantní, tak má základní prvky. Jedná se o psychoterapeutický a sexoterapeutický pohovor, tzn. že vysvětlují a připravují pacienta na to, jak se má chovat. Dále znalec rozebral rozdíl mezi ambulantní léčbou, která je dohledová a ústavní léčbou, která dává možnost pacienta sledovat. Spouštěčem této parafilie mohl být alkohol a také to, že žena řekla ano. Parafilie je duševní choroba, zde jsou vždy duševní schopnosti sníženy. Deviace je psychiatricko sexuologické onemocnění. Pachatel ví, že se to nemá, ale nemůže si pomoci. Je zcela jedno, zda obžalovaný preferuje násilí před koitem nebo během něho. Pokud jde o znehybňování lidí před souloží, jedná se o jinou patologii a to patologickou sexuální agresivitu. V případě obžalovaného není třeba rozlišovat, jestli byl nejdřív sex a pak násilí nebo naopak. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých i dětí a mládeže doplnil k části posudku Psycholog, že ústavní forma léčení byla navržena především proto, že v případě obžalovaného se jedná o nebezpečnou sexuální deviaci. Obžalovanému chybí dostatečný náhled, pokud mu bude trestná činnost prokázána. K resocializaci obžalovaného je třeba konstatovat, že v případě sexuálních deviantů je možnost resocializace vždy závislá především na úspěšnosti navrhované léčby. Pokud se podaří dosáhnout náhledu obžalovaného během léčby, pak lze očekávat úspěšnou resocializaci, neboť je dostatečně inteligentní a jeho osobnostní struktura není nijak narušena. Postoj obžalovaného, pokud mu bude vina prokázána, má zásadní vliv na úspěšnost léčby. Předchází možný výkon trestu odnětí svobody u recidivity takovýchto pacientů má podstatně nižší vliv, než léčba, ta je rozhodující. Parafilie se týká toliko sexuální stránky. U obžalovaného nebyla zjištěna zvýšená dispozice agresivních reakcí v obecném smyslu. Agresivita typu sadomasochismus je úzce spojena pouze se sexualitou. Obžalovaný své jednání nechtěl dělat rozumově, ale aby se sexuálně vzrušil a to s rozumem nemá moc společného. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie doplnil v části posudku [anonymizováno], sexuologie, že ústavní léčba byla navržena proto, že se u obžalovaného jedná o velmi vážnou sexuální deviaci a navíc nebylo shledáno, že by obžalovaný měl náhled na to, že něčím takovým trpí. Nejvýznamnějším faktorem úspěšnosti léčby je skutečnost, že obžalovaný získá náhled, že trpí deviací. Deviace je celoživotní úděl, dispozice je celoživotně, ale může se projevit shodou různých okolností. Dotyčný může být schopen to do určité míry potlačovat, ale pak se sejdou jisté okolnosti a může se projevit. Spouštěčem projevů této deviace může být chování partnerky, vliv alkoholu, určitá abstinence sexuálního života, těch faktorů může být celá řada. Příklání se, že obžalovaný preferuje násilné praktiky během sexuální aktivity. Jeho diagnóza je

závažná v jakémkoli věku, ale projevy se s věkem mírní, protože klesá hladina testosteronu, člověk není ani fyzicky tolik při silách.

17. Soud v hlavním líčení provedl postupem dle § 2 odst.5 trestního řádu všechny shora citované důkazy a zhodnotil je způsobem, který mu ukládá § 2 odst.6 trestního řádu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána tak, jak byla vyjádřena skutkovou větou výroku tohoto rozsudku. Jeho obhajoba o dobrovolnosti pohlavního styku s poškozenou svědkyní [jméno] [příjmení] byla vyvrácena její svědeckou výpovědí, jejíž věrohodnost byla zásadním způsobem prokázána citovanými znaleckými posudky. Tímto důkazem byla také zjištěna objektivně posttraumatická stresová porucha svědkyně a jak už bylo uvedeno shora, nebyla jiná příčina této poruchy než popsání jednání obžalovaného. Svědkyní uváděná další zranění byla taktéž objektivně zadokumentována popsáními důkazy, ať již listinnými nebo výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení]. Žádný z důkazů pak nepotvrdil obžalovaným uváděnou motivaci výpovědi svědkyně, ať již se mělo jednat o vztek kvůli drogám, či strach z toho, že podvedla svého partnera. Lze shrnout, že v průběhu oslavy svědkyně nemohla zjištěná poranění v obličeji utrpět jinak, než popsala, tedy jednáním obžalovaného a zjištěná porucha byla zcela jednoznačně zapříčiněna taktéž jí popsáním jednáním obžalovaného. Dále je třeba zdůraznit, že obžalovaný je osobou, která trpí sexuální parafilii – sadomasochismem, jedná se tedy o osobu, která je zcela jednoznačně schopna popsáního jednání, kterého se také podle svědecké výpovědi poškozené dopustil. Takovéto důkazy pak neumožňují soudu jiný závěr o vině obžalovaného než ten, který je vyjádřen ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce předložil soudu značné množství důkazních návrhů (č.l.542). Předně se domáhal zpracování posudku z oboru lékařství, odvětví toxikologie za účelem zjištění alkoholu v krvi svědkyně a jeho účinků na její schopnost správně si situaci zapamatovat a věrohodně ji reprodukovat. V tomto směru je třeba konstatovat, že ovlivnění alkoholem svědkyně bylo zjištěno uváděnou dechovou zkouškou a příslušná znalkyně se také vyjadřovala k ovlivnění alkoholem. Nadto je třeba zdůraznit, že svědkyně situaci reprodukovala podle názoru soudu zcela věrohodně, neboť je v souladu i s dalšími důkazy. Dále obžalovaný požadoval zpracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie. Domáhal se zjištění pravděpodobnosti krvácení svědkyně při pohlavním styku v inkriminovanou dobu, vzhledem k předchozímu potratu. Na tomto místě je třeba poznamenat, že i z příslušné lékařské zprávy je zřejmé, že svědkyně při vyšetření bezprostředně po jednání obžalovaného nekrvácela, ona sama uváděla stejnou skutečnost a na místě činu nebyly zajištěny žádné stopy pro to svědčící. Lze si těžko představit, že by příslušný znalecký posudek uvedl, že svědkyně krvácela právě při tomto konkrétním pohlavním styku a že by se toliko neomezil na teoretické konstatování. Dále se obžalovaný domáhal opětovného ověření věrohodnosti svědkyně a to výsledkem svědka [jméno] [příjmení], který svědkyni [jméno] [příjmení] předal osobní věci poškozené svědkyně. Tato skutečnost podle názoru soudu byla bez jakýchkoli pochybností prokázána. Nadto není zřejmé, jak ověření specifické věrohodnosti souvisí s výsledkem svědka [jméno] [příjmení] (zřejmě bratra obžalovaného) ohledně toho, co mu bylo prezentováno o sexuálním chování svědkyně. Dále měla být specifická věrohodnost svědkyně prokázána zřejmě doplňkem znaleckého posudku z oboru školství, kultura, odvětví psychologie, specializace penitenciální a kriminologická psychologie při specifikaci otázek, které byly uvedeny v návrhu. Na tomto místě soud uvádí, že o závěrech původního znaleckého posudku nebylo jakýchkoli pochyb, zvláště za situace, kdy je znalkyně stvrдила u hlavního líčení a následně je rozvedla. Podle názoru se specifickou věrohodností ani nesoúvisí předložení celého spisu Policie ČR, když měl soud k dispozici zmiňované usnesení o odložení věci. I z tohoto usnesení je zřejmé, že svědkyně zahájila svůj pohlavní život před 15. rokem věku, což ostatně v žádném případě nepopírala. Pokud jde o poslední důkaz – výslech svědka, který měl být přítomen příchodu obžalovaného a svědkyně do bydlíště obžalovaného, pak má soud za to, že časové údaje a stav svědkyně byly dostatečně prokázány jak výpovědí obžalovaného, tak i svědkyně, tato pak od počátku vypovídala, že při příchodu na toto místo byla v podnapilém stavu. Z těchto důvodů soud rozhodl, že tyto důkazy prováděny nebudou, neboť jsou nadbytečné.

18. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsané v obžalobě, resp. ve skutkové větě výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba uvést, že ve smyslu § 12 odst.2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst.1 trestního zákoníku trestný čin je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu uvedeného ve výroku tohoto rozsudku. V konkrétním případě jde o zvlášť závažný zločin podle § 14 odst.3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 10 let. Jednání obžalovaného, které je popsané ve skutkové větě výroku rozsudku, lze namísto kvalifikovat jako závažný zločin znásilnění dle § 185 odst.1, odst.2 písm.a), odst.3 písm.c) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoliv člověk. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností, např. soulož. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souloži prakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny) ženy. To znamená, že oba tyto orgány se spojí v jednom okamžiku. Postačí, že došlo i k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy. Přitom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Spojením pohlavních orgánů je znásilnění dokonáno bez ohledu na to, zda došlo k pohlavnímu ukojení. Z provedených důkazů je zcela evidentní, že k pohlavnímu styku souloží došlo. Za násilí ve smyslu § 185 odst.1 trestního zákona se považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladeného odporu, s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledkem násilí nebo pohrůžky násilí je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku násilí uskuteční. Opětovně lze konstatovat, že vzhledem k provedeným důkazům bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že obžalovaný použil vůči svědkyni údery pěstí a hřbetem ruky do obličeje a přestože se bránila tím, že jej kopala a křičela, přes tento její jistě vážně míněný odpor s ní vykonal soulož, tzn. že i přes její odpor ji k tomuto pohlavnímu styku donutil. Jedná se o úmyslný trestný čin, ale opětovně je z provedených důkazů zřejmé, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, tedy že si chtěl vynutit pohlavní styk souloží s poškozenou svědkyní, k tomu použil hrubého násilí. Pokud jde o znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst., odst.3 písm.c) trestního zákoníku, tedy „způsobení těžké újmy na zdraví“, pak je třeba říci, že k pojmu těžká újma na zdraví slouží výklad dle ustanovení § 122 odst.2 trestního zákoníku. Rozumí se jí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je kromě jiného těžkou újmou na zdraví dle písm.i) tohoto ustanovení delší dobu trvající porucha zdraví. Za těžkou újmu na zdraví ve smyslu písm.i) je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění. Soudní praxe předpokládá dobu delší šesti týdnů, kdy doba trvání takovéto poruchy zdraví není žádným zákonným ustanovením upravena. Z provedených důkazů je zcela evidentní, že posttraumatická stresová porucha (kdy se jedná o adaptační poruchu, která patří k vážným poruchám zdraví) svědkyně vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a podle závěrů znaleckého posudku vznikla po prožitém traumatu a přítomna byla zcela konkrétně v době znaleckého

vyšetření, tedy dne [datum]. Přetrvávala pak ještě v době dalšího vyšetření pro účely zpracování doplnku znaleckého posudku a to dne [datum]. Z toho vyplývá, že doba trvání mnohonásobně přesáhla požadovanou dobu šesti týdnů. Těžká újma na zdraví může být způsobena z nedbalosti ve smyslu § 17 písm.a) trestního zákoníku, neboť k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby se přihlídně, jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Podle názoru soudu byla tato forma zavinění, tak jak je uváděna v § 16 odst.1 písm.a) trestního zákoníku zcela naplněna. Obžalovaný v žádném případě nemohl počítat s tím, že svým násilným jednáním nemůže způsobit takovou poruchu, musel tedy vědět, že takovou poruchu může způsobit, avšak bez přiměřených důvodů se spoléhal, že ji nezpůsobí. Jednalo se tedy o vědomou nedbalost.

19. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36-38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst.1 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k jeho chování po spáchání činu. V tomto směru je třeba upozornit, že obžalovaný byl nejprve zadržen ve smyslu § 76 odst.3 trestního řádu dne 2.1. [anonymizováno], avšak 3.1. [anonymizováno] byl propuštěn. Po tomto úkonu nebyly zjištěny žádné negativní poznatky k jeho osobě. V další fázi řízení byl obžalovaný vzat do vazby a to dne 20.2. [anonymizováno] se započítáním vazby od 19.2. [anonymizováno]. Ze zpráv Vězeňské služby ČR je zřejmé, že k chování obžalovaného ve výkonu vazby nejsou žádné negativní poznatky. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst.2 trestního zákona. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti (hlava III zvláštní části trestního zákoníku). Podle systematiky se tedy jedná o významný chráněný zájem. Obžalovaný zaútočil na poškozenou svědkyni, která mu důvěrovala, neboť se nacházela v pro ni svízelné situaci, jeho útok byl dosti razantní, neboť svědkyně ztratila vědomí a utrpěla popsaná poranění v obličeji. Je zcela zřejmé, že obžalovaný využil své fyzické převahy a v podstatě nedal svědkyni šanci na obranu. Motivem jeho jednání bylo uspokojení svého sexuálního pudu způsobem, který byl ovlivněn u něho zjištěnou sexuální parafilii.

20. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je svobodný a bezdětný. Má ukončené základní školní vzdělání. Před svým vzetím do vazby pracoval jako [anonymizována dvě slova] či vypomáhal [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova] v čase obědů a večerů v [právník osoba] v [obec], a to v době od 1.10.2019 do 31.12.2019. Byl hodnocen jako šikovný a pracovitý, při poslední směně za ním přijela kriminální policie a již se do práce nedostavil. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v místě bydliště projednáván pro přestupek a nebyl ani v minulosti soudně trestán. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry byl soud také povinen podle § 39 odst.3 trestního zákoníku přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Ve smyslu § 41 písm.p) trestního zákoníku obžalovanému polehčovalo, že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Pritěžující okolnosti ve smyslu § 42 trestního zákoníku soud neshledal. Skutečnost, že způsobil svědkyni těžkou újmu na zdraví, nemohl soud pokládat za okolnost přitěžující, neboť se jedná o okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby a podle § 39 odst.5 trestního zákoníku je takovýto postup vyloučen. Z výše uvedených znaleckých posudků bylo zjištěno, že obžalovaný mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání, schopnost rozpoznávací byla u něho v plné míře zachována, schopnost ovládací byla snížena mírou podstatnou vlivem sexuální deviace (parafilie) – sadomasochismus. Z ustanovení § 27 trestního zákoníku vyplývá, že kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání je zmenšeně příčetný. Duševní poruchou ve smyslu § 123 trestního zákoníku se rozumí mj. duševní poruchy vyplývající z duševní nemoci (toto není případ obžalovaného) i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka. Sexuální odchylkou se v tomto smyslu rozumí především sexuální

deviace – parafilie, závažné sexuální poruchy chování neorganického původu, v důsledku kterých je důrazně ovlivněno volní a rozumové chování jedince, který pak není schopen (zcela nebo částečně) kontrolovat a ovládat své sexuální pudy a prožitky. Jedná se např. o sadomasochismus. A to je právě situace obžalovaného. Pokud tedy soud uzavřel, že obžalovaný jednal ve zmenšené přičetnosti, ukládal mu ve smyslu § 40 trestního zákoníku trest jako pachatel se zmenšenou přičetností. Podle odst.1 citovaného ustanovení jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si a to ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry. Podle odst.2 má-li soud za to, že by vzhledem ke zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odst.1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst.4 a uloží zároveň ochranné léčení. Soud je toho názoru, že v případě obžalovaného je na místě postupovat právě tímto způsobem. Jedná se o jeho první střet se zákonem, byť střet závažný, avšak ovlivněný jeho duševní poruchou. Podle vyjádření znalců je velmi důležité, aby na tuto duševní poruchu získal obžalovaný patřičný náhled, který doposud nemá, jeho resocializace je především závislá na úspěšnosti navrhované léčby. Soud připomíná, že znalci navrhli uložení ochranné léčby sexuologické ústavní formou. Soud je toho názoru, že všem shora citovaným kritériím odpovídá uložení trestu odnětí svobody v trvání tří let. Jedná se o trest uložený zásadně pod spodní hranici zákonné trestní sazby (která v tomto případě činí [číslo] let), i tak by tato výměra měla obžalovanému připomenout, že takto jednat nemůže a pokud jde o jeho duševní poruchu, je třeba ji zásadním způsobem řešit. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného podle § 56 odst.1 písm.a) odst.2 písm.a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, ale toliko do tohoto mírnějšího typu věznice. Je zcela logické, že pak soud uložil obžalovanému ochranné opatření a to ochranné léčení sexuologické v ústavní formě ve smyslu § 99 odst.1,4 trestního zákoníku. Podle § 99 odst.1 trestního zákoníku totiž soud uloží ochranné léčení v případě uvedeném v § 40 odst.2 trestního zákoníku (toto je případ obžalovaného) a § 47 odst.1 trestního zákoníku nebo jestliže pachatel činu jinak trestného není pro nepřičetnost trestně odpovědný a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Podle odst.4 tohoto ustanovení pak podle povahy nemoci a léčebných možností soud uložení ochranné léčby ústavní anebo ambulantní. Znalci přeléhavým způsobem vysvětlili, proč je třeba důležitá ústavní forma takovéto léčby, proto také byla uložena takováto forma.

21. Soud byl také povinen rozhodnout o návrhu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, regionální pobočky [obec], pobočky pro [anonymizována dvě slova] a [příjmení] kraj podle § 43 odst.3 trestního řádu, aby soud podle § 228 odst.1 trestního řádu uložil v odsuzujícím rozsudku obžalovanému povinnost nahradit zjištěnou škodu ve výši 4.288 Kč a to včetně zákonného úroku z prodlení dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy úroku z prodlení z dlužné částky uvedené shora ve výši reposazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucí ode dne právní moci rozsudku až do zaplacení. Soud shledal tento nárok řádně a včas uplatněným, požadovaná částka odpovídá nákladům spojených s ošetřením poškozené [jméno] [příjmení]. Proto soud podle § 228 odst.1 trestního řádu uložil obžalovanému, aby této poškozené zaplatil škodu 4.288 Kč s požadovaným úrokem z prodlení, který v současné době činí 8,25% a to od požadované doby, tedy ode dne právní moci rozsudku.

22. Soud byl také povinen rozhodnout o návrhu poškozené [jméno] [příjmení], která se prostřednictvím své zmocněnkyně připojila k trestnímu řízení s náhradou nemajetkové újmy v penězích podle § 43 trestního zákoníku. I tento nárok shledal soud řádně a včas uplatněným. Ze zmíněného návrhu vyplynulo, že poškozená se připojuje k trestnímu řízení vedenému proti obžalovanému s nemajetkovou újmou ve výši 200.000 Kč. Konkrétně se domnívá, že tato částka je způsobitelná dostatečně odčinit způsobenou újmou. Dále se poškozená připojuje s náhradou za bolestné ve výši 15 bodů. Jeden bod je 312 Kč (1% průměrné mzdy) za r. 2019), tj. celkem 4.680 Kč

a s náhradou za zpracování bodového hodnocení ve výši 200 Kč, které poškozená musela uhradit při vyčíslení bodového hodnocení [právníká osoba]. Z citovaného návrhu je zřejmé, že při uplatnění tohoto nároku na zaplacení nemajetkové újmy v penězích byly jednotlivé relativně samostatné nároky vyplývající z § 2958 zák. č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) specifikovány do té míry, aby bylo možno rozhodnout o každém z nich samostatně. V návrhu poškozené byla rovněž uvedena aspoň minimální výše částky, které se domáhala u každého jednotlivého nároku. Je zcela zřejmé, že poškozená uplatnila nárok ve formě bolestného a dále nárok ve formě další nemajetkové újmy – duševních útrap. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobené újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst.3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst.2 občanského zákoníku). Lze shrnout, že finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovou značnou míru se považuje zejména újma, kterou tato fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítuje a prožívá jako závažnou. Byť se určení tohoto zadostiučinění stává předmětem volné úvahy soudu, ten musí v každém jednotlivém případě vycházet z úplného skutkového stavu a v tomto rámci se opírat o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Požaduje se též, aby šlo o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. O snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu do její osobnosti došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítvala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného. Podle názoru soudu k takovému neoprávněnému zásahu, kterým byla snížena důstojnost či vážnost fyzické osoby došlo právě v případě poškozené [jméno] [příjmení]. Je třeba si uvědomit, že výsledky dokazování prokázaly u této poškozené projevy traumatizace v souvislosti s jednáním obžalovaného. Tato byla vystavena sexuálním praktikám popsaným shora, vykonaný pohlavní styk byl nedobrovolný. Jednalo se o ponižující zacházení s poškozenou, které zasahovalo do zásadního práva na zachování lidské důstojnosti, použití hrubého násilí je nutno považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené a to především integrity duševní. U poškozené byly totiž zjištěny výrazné psychické změny a došlo u ní k vážné poruše zdraví s projevy uvedenými výše. Bez povšimnutí nelze nechat ani sekundární újmu, která poškozené vznikla v souvislosti

s vyšetřováním této trestné činnosti. Jedná se o tzv. sekundární viktimizaci, kdy poškozená byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení, ať již výslechům či znaleckého zkoumání. Byla tím nucena opakovaně reprodukovat prožité události. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst.1,2 citovaného zákona, protože u poškozené vznikla nemajetková újma zasahující takovou hodnotu velice citelně, neboť její osobnost byla v zásadní intenzitě ponížena. Pokud tedy bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu v penězích a to tzv. další nemajetkovou újmu - duševní útrapy v částce 200.000 Kč poškozené, pak se podle názoru soudu jedná o návrh odpovídající všem shora vymezeným hlediskům a uplatněná částka těmito rozhodným okolnostem odpovídá. Pokud jde o další nárok uplatněný v rámci zaplacení nemajetkové újmy v penězích a to bolestné, je třeba uvést následující. K písemnému návrhu, který podala zmocněnkyně poškozené, byla připojena lékařská zpráva [právnícká osoba] (č.l.456), ze které vyplynulo, že poškozená [jméno] [příjmení] utrpěla mnohočetné kontuze obličej a bolestné bylo ohodnoceno 15 body. Soud vycházel při určení hodnoty bolestného za nepracovní úraz z metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku). Podle této metodiky se doporučuje hodnotu bodu odvozovat od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy za kalendářní rok předcházející. Průměrná mzda za rok 2019 činila 34.125 Kč, tzn. vznikla-li bolest v roce 2020, činí hodnota jednoho bodu bolestného 341,25 Kč. Poškozená však uplatnila nárok nižší, kdy uváděla, že hodnota bodu je 312 Kč (1% průměrné mzdy za rok 2019). Pomine-li soud, že jí bolest vznikla až v roce 2020, tak při stejné metodice však hodnota bodu v roce 2019 byla také vyšší a činila 318,85 Kč. Soud tedy nemohl přiznat vyšší správnou částku, než jakou uplatňovala poškozená ve svém návrhu. Pokud jde o bodové hodnocení bolestného, soud proti tomuto způsobu neměl žádných námitek, neboť bylo vycházeno z lékařské zprávy odpovídajícího zdravotního zařízení. Proto soud podle § 228 odst.1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené [jméno] [příjmení] nemajetkovou újmu v penězích a to bolestné ve výši 4.680 Kč a další nemajetkovou újmu – duševní útrapy ve výši 200.000 Kč. Pokud poškozená požadovala ještě úhradu částky 200 Kč za vystavení lékařské zprávy – bodového ohodnocení bolestného, soud ji v této části nároku podle § 229 odst.2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť tato část požadovaného nároku musí být uplatněna až podle § 154 odst.1 trestního řádu, a to jako náklady potřebné k účelnému uplatnění takového nároku v trestním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. 1. 2021

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu